

KLASIKA PRO DĚTI

DRACULA

BRAM STOKER

Upraveno pro mladé čtenáře.
Ilustrace: Nick Moffatt

**STRAŠIDELNÉ
PŘÍBĚHY
PRO DĚTI**

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele.

*Neoprávněné užití této knihy bude **tretně stíháno**.*

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

© Sweet Cherry Publishing Limited, 2024
Czech edition: © 2026 Grada Publishing, a. s.

The Creepy Classics Children's Collection: Dracula. Based on the original story by Bram Stoker, adapted by Gemma Barder. Illustrations by Nick Moffatt.

Dracula

Původní příběh Brama Stokera upravila Gemma Barder
Přeložil a české vydání připravil Milan Bronclík
Ilustroval Nick Moffatt

Sazba Artedit, spol. s r. o.
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod a. s.
Počet stran: 128

Pod značkou Bambook vydala Grada Publishing, a. s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
jako svou 10 288. publikaci
První vydání, Praha 2026

ISBN: 978-80-271-8248-0 (pdf)
ISBN: 978-80-271-6028-0 (print)

Publikace z nakladatelství Grada Publishing, a. s., si můžete zakoupit u svého knihkupce nebo objednat v zákaznickém servisu nakladatelství Grada Publishing, a. s., U Průhonu 22, 170 00 Praha 7, tel.: 234 264 511, e-mail: obchod@grada.cz, www.grada.cz.

DRACULA

BRAM STOKER

bamb**o**ok

HRABĚ DRACULA
tajemný rumunský šlechtic

**JONATHAN
HARKER**
mladý advokát

**MINA
MURRAYOVÁ**
Jonathanova snoubenka

**LUCY
WESTENROVÁ**

Minina nejlepší
kamarádka

**ARTHUR
HOLMWOOD**

Lucyin
snoubenec

DR. SEWARD
lékař

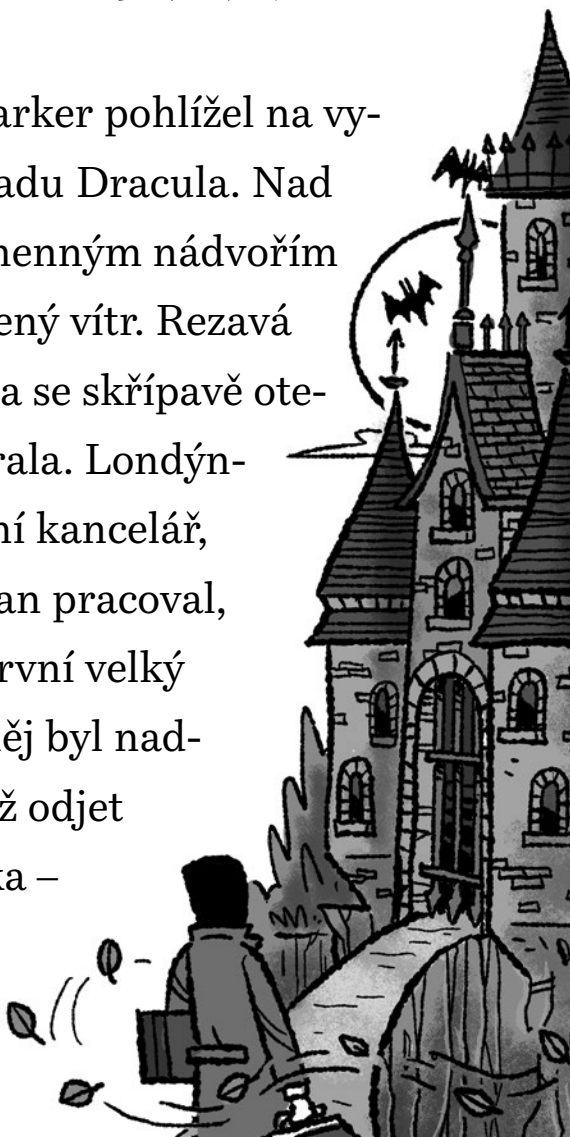

**ABRAHAM
VAN HELSING**
přítel dr. Sewarda

KAPITOLA 1

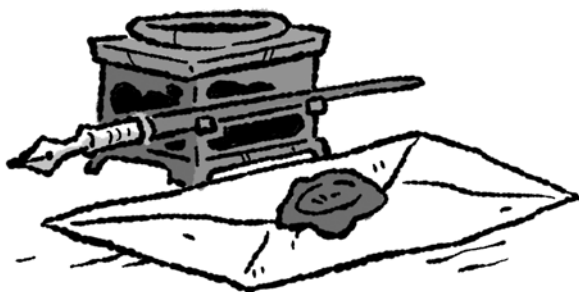
Jonathan Harker pohlížel na vysoké věže hradu Dracula. Nad šedivým kamenným nádvořím hvízdal studený vítr. Rezavá železná brána se skřípavě otvírala a zavírala. Londýnská advokátní kancelář, v níž Jonathan pracoval, mu svěřila první velký úkol a on z něj byl nadšen. Měl totiž odjet do Rumunska –

do oblasti zvané Transylvánie –, aby tam jednomu starému šlechtici pomohl zařídit koupi domu v Anglii.

Byla to snadná práce. Jediné, co musel udělat, bylo předat šlechtici nezbytné listiny a nechat je podepsat, ale Jonathan ve východní Evropě ještě nikdy nebyl, a tak si své dobrodružství patřičně užíval.

Jakmile dorazil do Rumunska, napsal své snoubence Mině.

Nejdražší Mino!

Dnes ráno jsem v pořádku dorazil do Rumunska. Je to nádherná část světa a lidé, s nimiž jsem se tu zatím setkal, jsou milí a ochotně mi pomáhají. Zítra pojedou do Transylvánie za hrabětem Draculou. Vyřízení celé záležitosti by nemělo trvat déle než pár dnů a pak hned odjedu domů, abychom připravili naši svatbu!

Jonathan složil dopis a vsunul jej do obálky. Cestování ho unavilo a toužil si co nejdříve lehnout do postele v malém hotelu, kde se ubytoval.

„Promiňte,“ oslovil zdvořile mladou dívku na recepci.

„Mohla byste prosím za mě odeslat tento dopis? Zítra odjízďím do Transylvánie.“

Dívka si vzala dopis a vyděšeně se na Jonathana podívala. „Řekl jste... Transylvánie?“ zeptala se.

„Ano,“ odvětil Jonathan. „Mám nějaké vyřizování s jistým mužem, hrabětem Draculou, který

tam, jak se domnívám, vlastní
úžasný hrad.“

Dívce se roztráslly ruce. „Ach...“
vydechla. „Vy nešťastníku.
O hraběti jsem slyšela hrůzné his-
toriky – věci, po kterých mě ještě
týdny trápily noční můry!“

Jonathan se usmál. „Určitě jsou
to jen historiky,“ řekl. „Mám dojem,
že tam hrabě vede spíš hodně osa-
mělý život. Děkuji, že pošlete ten
dopis. Teď už musím do postele.“

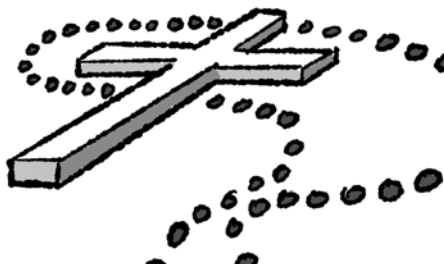
„Počkejte!“ zvolala dívka a se
zdviženými rukama zastoupila
Jonathanovi cestu. „Vezměte si
prosím tohle.“ Sňala si z krku

řetízek s malým dřevěným křížkem.

„Jste velice laskavá, slečno, ale to přece nemohu...“ řekl Jonathan, když mu její dívka vtiskla do rukou.

„Snažně vás prosím,“ odpověděla. „Jen si to nechte v kapse – a já se za vás budu modlit.“

Jonathan se přinutil k úsměvu a vsunul si křížek do kapsy. Nepotkal se ještě v Rumunsku s příliš mnoha lidmi, a tak nechtěl být nezdvořilý. Možná je předávání křížků cizincům jen jedním z místních zvyků.

KAPITOLA 2

Nazítří ráno čekal na Jonathana před hotelem kočár, který pro něj poslal sám hrabě Dracula. Velikost kočáru, čalouněného temně rudým sametem, jej ohromila. Mnohem méně pak na něj zapůsobil tichý, zachmuřený kočí.

Jonathan z okna kočáru sledoval, jak zvlněná rumunská krajina pozvolna ustupuje temným lesům

ZACHMUŘENÝ
zamračený, mrzutý

a jak se hladký povrch silnice, po níž jeli, stává stále kamenitějším.

Přišla noc a Jonathanovi se začínalo zdát, že jejich cesta nikdy neskončí, když tu náhle kočár prudce zastavil. Nemluvný kočí otevřel dveře a vytáhl Jonathanův kufr; hned nato kočár otočil a okamžitě odjel. Osamělý Jonathan zíral na hrad Dracula. Sáhł do kapsy a nahmatal řetízek s křížkem. Pak se pomalu vydal do hradu.

„Pan Harker?“ ozval se jakýsi hlas a Jonathan nadskočil. Jakoby odnikud se za ním objevil nějaký

muž. Byl vysoký a velmi štíhlý.
Od hlavy k patě byl celý v černém
a nad dlouhým, bílým knírem mu
vyčníval dlouhý nos.

„Ano,“ odpověděl Jonathan.
„Hrabě Dracula?“

Vysoký muž přikývl a usmál se. „Osobně. Velice mě těší, že vás tu mám.“

Jonathan polkl. Náhle mu začala být velká zima, přestože ve vstupní hale hradu plápolal oheň.

„Zavedu vás do vašeho pokoje,“ řekl hrabě Dracula, „a pak se najíte. Po takové cestě musíte mít hlad.“

„Ano,“ odvětil Jonathan a zvedl kufr. „Už trochu mám.“

Jak tak kráčeli hradem, Jonathan těkal očima kolem sebe. Zdálo se mu, že je tu plno nekonečných chodeb a tmavých schodišť, klikatících se sem a tam.

„Můj hrad dokáže člověka zmást,“ řekl hrabě Dracula, jako by Jonathanovi četl myšlenky. „Tohle bude váš pokoj.“ Otevřel těžké dřevěné dveře a za nimi se objevil příjemně vyhlížející pokoj s velkou postelí a nádherným výhledem do kraje. „A teď vás zavedu do jídelny.“

Jonathan následoval tajemného hraběte dál do hradu a snažil se cestou zapamatovat si další chodby a schodiště. Na jídelním stole již byla připravena velkolepá hostina, ale byl tu jen jeden talíř.

„Omluvte mne,“ řekl hrabě, „ale já už jsem po jídle. Teď vás nechám,

abyste se v klidu najedl, ale těším se, že se zítra lépe poznáme, pane Harkere. Dobrou noc.“

S těmito slovy opustil hrabě místnost tak tiše, že si Jonathan nebyl jist, zda opravdu odešel. Rychle se najedl a nějak se mu povedlo najít cestu do svého pokoje.

Když si konečně sedl na postel, snažil se pochopit ten podivný, znepokojivý pocit, který jej ovládl, jakmile vystoupil z kočáru. Hrad byl temný a nehostinný. Jeho majitel byl zdvořilý, ale zvláštní. Nikoli nevlídný, ale také ani trochu laskavý či srdečný.

Jonathan přešel ke dveřím pokoje a zamknul je. Pak z kapsy kabátu vyňal křížek a pověsil ho na sloupek postele, hned nad svou hlavu.

Přemohla jej únava z cesty a záhy upadl do neklidného spánku. Převaloval se ze strany na stranu a zdálo se mu o netopýrech, kteří mu křídly tlučou na okno. Když se pak ráno probudil, měl pocit, jako by vůbec nespál.

ZÁHY

brzy, zanedlouho, zakrátko

KAPITOLA 3

Denní světlo, které toho rána zalilo hrad, Jonathanovi poněkud ulevilo. Byl odhodlán dokončit obchodní záležitosti s hrabětem Draculou a vydat se na cestu domů.

Myšlenky na Minu a jejich svatbu jej rozveselily; vyšel z pokoje a pod paží si nesl papíry, které bylo třeba podepsat. Když se však snažil dojít chodbami a schodišti na místo, o němž si myslel, že

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Dracula***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.